

**“Allah vardır” sözü bir iman ifadesi ise,
yani ALLAH’a İmanımız varsa..**

**Ve Allah’ın da bizlere,
yani “insan tanımlı kulları”na olan vaadedilmiş
kesin sözlerini okuyor, biliyorken..
Örneğin..¹**

en-Nisa’ 4 – 45. Âyeti

**“Allah düşmanlarınızı sizden daha iyi bilir.
*Gerçek bir dost olarak Allah yeter,
bir yardımcı olarak da Allah kâfidir.*” s.85.**

el-Enfal, 8 – 62. Âyeti

**“Eğer sana hile yapmak isterlerse,
şunu bil ki, Allah sana kâfidir.
O, seni yardımıyla ve müminlerle destekleyendir.” s.184.**

el-İsrâ, 17 - 65. Âyeti

**“Şurası muhakkak ki, benim (ihlâslı) kullarım üzerinde
senin hiçbir ağırlığın olmayacaktır.
(Onları) koruyucu olarak Rabbin yeter.”
(64. Âyette görüldüğü üzere “sen” sözcüğünden kasıt:
şeytan’dır, ş.e.) s.287.**

el-İsrâ, 17 - 96. Âyeti

**“*De ki: Benimle sizin aranızda
gerçek şahit olarak Allah kâfidir.*
Zira O, kullarını hakikaten bilip görmektedir.”
(“Bu âyette Allah Resûlü’ne bir teselli, kâfirlere de tehdit vardır.”)
s.290.**

Ez-Zumer 39 – 36. Âyeti

**“*Allah kuluna kâfi değil midir?*
Seni O’ndan başkalarıyla korkutuyorlar.
Allah, kimi saptırırsa artık onun yolunu doğrultacak biri yoktur.”
s.461.**

¹ Örnek olarak verilen âyetlerin tümü için bknz:

Kur’an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, Haz. Prof. Dr. Hayrettin Karaman ve diğerleri, *Türkiye Diyanet Vakfı yayınları/86-E*, ISBN: 978 – 975 – 389 – 352 – 7, 7. Baskı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ankara, 2013.

et-Talâk 65-3. Âyeti

“.. Kim Allah’tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder.
Ve ona beklenmedik yerden rızık verir.

Kim Allah’a güvenirse (tevekkül ederse, ş.e.) O, ona yeter.

Şüphesiz Allah emrini yerine getirendir.

Allah her şey için bir ölçü koymuştur.” s.557.

**Bu sözler verilmiş iken
Neden ya da kimden korkabiliriz ki..**

Ya da soruyu şöyle soralım:
kul tanımlı insan varlığı korkudan beri olabilir mi..
Ya da olabilmesinin koşulları nedir..

Ya da kul tanımlı ve halife sorumluluğunda dünyaya gönderilmiş olan bizler..
nesnel ve öznel gerçeklik olarak “korku” karşısında irade gücümüzü yitirip,
kalbî ve aklî şaşkınlık içinde mi yaşamaktayız..

**Yoksa.. Ontolojik / Temel varlığımız (fıtratımız) ile
içselleştirilmiş olan Kültürel – İdeolojik varlığımız arasında
konumsal bir şaşkınlık içinde kalakalıp..**

“korku”yu olgu ve oluş
ya da Kavramsal/Felsefî ve Fenomenolojik bağlamda
doğru değerlendiremeyip..
boyunu boyumuzdan mı aşırırmaktayız..

Hep birlikte bi.. düşünelim.. Ne dersiniz..